

Трудът

1967

4

ФЕВРУАРИ
СЪБОГА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА БКП,
НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН
СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНАЯ
ФРОНТ
ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Брой 16

(2207)
ГОДИНА XXIII
Цена 2 ст.

жествена изложба — 1966 година, посветена на Априлското въстание и Деветия конгрес на Българската комунистическа партия. Придружени от префектура и изкуството Павел Матев и завеждащия отдел „Изкуство и култура“ на ЦК на БКП Крум Василев, те разгледаха творбите на живописи, скулптурата и графиката, изложени в салоните на ул. „Гурко“ 1 и ул. „Раковски“ 125.

Проф. Георги Богданов, член на Управителния съвет на Съюза на българските художници, запозна партийните и държавни ръководители с показаните творби.

Др. Тодор Живков сподели общото впечатление, че изложбата е успех за българските художници. Интересната и разнообразна експозиция от творби с различни художествени почерци утвърждава здрастите реалистични начала в нашето изкуство, силата на социалистическия реализъм.

Партийните и държавните ръководители посетиха и изложбата за съвременен кухненско обзавеждане, устроена в салона на Комитета за наука и технически прогрес.

Партийни и държавни ръководители посетиха Общата художествена изложба — 1966 година

Днес другарите Тодор Живков, Живко Живков, Иван Попов, Станко Тодоров, Тодор Павлов, Ангел Цанев и Стефан Василев посетиха Общата худо

Международен конкурс-викторина и международен фестивал на естрадната песен „Дружба“

Днес в една от залите на Столичния хотел „Балкан“ започна работа международното съвещание на европейските социалистически страни по организирането на конкурса-викторина и фестивала на естрадната

песен „Дружба“, посветен на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Присъствуват делегации от Съветския съюз, Полша, ГДР, Унгария, Чехословакия и България.

ПРЕСТЪПЛЕНИЯ НА САЩ БЪВ ВИЕТНАМ

ПАРИЖ, 3 февруари (Фазне прес) — Жан-Пол Сартр, председател на Международния съд за разследване престъпленията на САЩ във Виетнам, и Лоран Шварц, член на съда, представиха снощи на журналистите членовете на първата анкетна мисия, която беше изпратена в Северен Виетнам от името на Международния съд. Членовете на тази мисия се завариха неотдавна в Париж. Те бяха във Виетнам и Камбоджа от 30 декември до 20 януари. Мисията включваше: Ме Леон Матарасо, Джон Дже раси, професор в Нюйоркския университет, Жан-Пьер Вижие и един фоторепортер.

Американците, заяви Леон Матарасо, бомбардират систематично цивилното население. Разрушени са църкви, пагоди, болници. Селци, които не представляват никаква военна опасност, са унищожени от бомбите. Той добави, че използваните оръжия и набелязаните цели показват желанието на американците да унищожат този народ.

Жан-Пьер Вижие изтъкна от своя страна, че половината от бомбите, хвърлени северно от 17-ия паралел, са оръжия от нов тип. „Тяхното единство по предназначение, добави той, е да убиват хора“.

ПОДПИСАН ФРЕНСКО-РУМЪНСКИ ТЪРГОВСКИ ДОГОВОР

ПАРИЖ, 3 февруари (ТАСС) — Тук бе подписан договор за икономическо и техническо сътрудничество между Румъния и Франция. Договора подписаха министърът на външната търговия Георге Чоара и държавния секретар на Франция по външната търговия Шарл дьо Шабрьон.

Късно снощи румънската търговска делегация, която се намира във Франция от 23 януари, заминува за родината си.

Георге Чоара заяви снощи на пресконференцията в румънското посолство в Париж, че е доволен от успехите, постигнати

УВЕРЕНО НАПРЕД

Миналата година кооперативните стопанства в окръга осигуриха за животновъдството много повече и качествен фураж. Подобри се грижите в отглеждането и храненето на животните. Това даде възможност млякото през зимния период не само да не спадне, но и значително да се увеличи.

Досега животновъдите в Козловец са надали 14 тона краве мляко повече в сравнение със същия период на миналата година. Средният дневен млекодайте тогава беше 2100 литра, а сега е нараснал на 2667.

Добри са резултатите и на кооператива във Върбовка, където средният дневен млекодайте към 31 януари достигна 4398 литра. Още по-големи успехи имат животновъдите от Страхилово. Те надалиха 35 т мляко в повече в сравнение с миналата година.

Г. Донеv

От първите дни — на крак

Студени са зимните дни, но кооператорите от Страхишкия кооператив и сега не се спират. Един ронят царевича в стопанския двор, други работят по изкореняването на старите лозя в Джанка, Кайрака. Риголва се за новите лозя в Олукулоу. Извозва се оборски тор за външенлищата, на парниковите устатъци.

Тези дни започна и резитбата на маточниците, подготовката за облагородяването — изрязването на калемите, ремонтът на сандъците.

През януари миналата година стопанството предаде 109 203 литра мляко, а сега близо 121 000. Дневният млекодайте е 3800 литра, срещу 3300 за миналата година. Висока е и дневната носливост — по 4000 яйца. В кошарите вече има 2500 агнета.

В близки дни в Стражица започва да работи и курс за обучение на нови присаждачи-пепинери.

И. П.

ЩЕ ГИ ПОСРЕЩЕМ ЛИ ДОБРЕ?

Зимата сякаш че е към края си. Снегът се стопи. Оскъднялите слънцето примамват все повече хора по улиците. Ще заприпят скоро в града, уникум на цяла Европа! стотици чуждестранни туристи. През миналата година те достигнаха 100 000. Сега се предвижда техният брой да се увеличи значително. Ще можем ли да ги посрещнем добре, да им предоставим всички удобства?

По това отдавна е мислил колективът на ДТП „Балкантурист“. За нуждите на хилядите гости се строи сега модерен хотел със 120 легла. Освен това около него ще има двадесет и пет

малки, кокетни къщички с 2 легла. Тук, около язовира, ще има хубав ресторант с тераса, бар. До края на април обектът трябва да бъде предаден на предприятелите. Нов къмпинг ще бъде построен до бензиностанцията на магистралния път.

За новия сезон колективът на предприемачите се готви трескаво. Сформиран са курсове за чужди езици, за квалификация. Шест сервитьора са изпратени за седем месеца в ГДР. Стремейт е един — всички по сепителни, които дойдат в нашия чуден град, да останат очаровани не само от неговите естетически красоти, но и от посрещането.

Двамата от тях — Станислав Шомев и Сюлейман Мус

Работници от комбинатната бригада на Станислав Шомев издигат бетон.

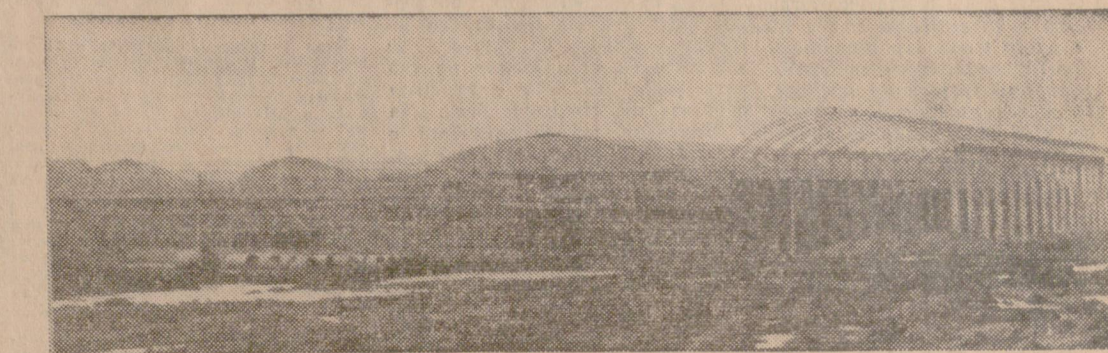
СТРОЕЖЪТ НЕ СПРЯ НИТО ЗА МИГ

Обедната почивка беше към своя край. Няколко десетки строители от най-големия пусков обект в окръга през 1967 година — новия керамичен завод в Бутково, се грееха на озоните. Други привързваха припечените порцелани в жарта, трети се готвеха да потеглят към работните си места. Синкавите искири на електрогените проблясваха в сумрака на огромните работни халета. Студен февруарски ден, а по строителните площадки шетаха неспирно хората със зелените ватени.

Двамата от тях — Станислав Шомев и Сюлейман Мус

Обедната почивка беше към своя край. Няколко десетки строители от най-големия пусков обект в окръга през 1967 година — новия керамичен завод в Бутково, се грееха на озоните. Други привързваха припечените порцелани в жарта, трети се готвеха да потеглят към работните си места. Синкавите искири на електрогените проблясваха в сумрака на огромните работни халета. Студен февруарски ден, а по строителните площадки шетаха неспирно хората със зелените ватени.

Двамата от тях — Станислав Шомев и Сюлейман Мус

Корпусите на новия завод.

ме се в машинните отделения. Навсякъде през този ден кипеше съзидателен труд, който изпечените строители, несмущавани от трудностите на зимните дни, влагаха със старание и чувство за отговорност.

Строежът не спря нито за час — чухме не от един ра-

ботник.

Това е хубаво, си мислехме ние. Но, нямаме ли да бъдем още потрубаво, ако и грижите за работниците не спираха нито за момент? Например, нали галю се е не един път някоя от тях да остават да работят до късно. В това време транспортните коли са идвали, вземали са някои строители, които са чакали на определеното място, а останалите пеша до Недач или Градище! Някои от първите часове на деня са често мъгливи, а вътре в огромните корпуси няколкото крушки едва-едва разкъсват дрезавината. А в тъмнината трудно се извършват изкопачните работи. Пък и не само те!.. Трудности за изброяване има още. И някои от тях са преодолими от хората, които ръководят това голямо строителство.

Без да обръщат внимание на всичко, строителите вече са бетонирали стотици стоманени колони (каракаси) за пещи, издигат оформят сушилните камери, механизаторът Сали Юсуфов натиска лостове и будозерът заграбва и изтиква лепкавата пръст. Също като през летните дни. Няма човък, който през декември или януари да е изпълнил трудовете си норми под 100 процен-

та. И продължават със същата темп и ентузиазъм.

„Строежът не спря нито за час“ — това е забележително за такъв голям обект, който се изгражда при тежки условия. Дойдох на помощ строителни работници и от ТКЗС в село Карасен. Първоначалният пусков срок е скъсен — до края на юни, вместо до края на годината. Няма ли при това положение да бъде хубаво, ако се работи пак на два сменни, както се е работило до преди няколко дни? Дните вече пораснаха, а и студовите скоро ще започнат да отстъпват.

Зимното всекидневие на голямата строеж продължава, изпълнено с богат трудов съдържание. Разбира се, тук идват „пролетни птици“. Но главното ядро, което постави основите и издига до покрива три корпуса, няма да се стигне преди няколко трудни дни и ще открие навреме фронтът за монтажниците. И отсега нататък думите: „Не спрате нито за час...“ не бива да задоволяват без допълнение: „В тези часове изработихме много повече от всеки друг път!“

МАНОЛОВ
Сн. Ив. ЗОДЕНИЧАРОВ

ВОДНОТО ДЕЛО ПРЕЗ 1967 ГОДИНА

ИЗПОЛЗВАНЕТО на водните ресурси през годините на народната власт достигна огромни размери. Показателен е това отношение и в нашият окръг. И ако през изтеклата година труженниците на селското стопанство изпълниха и преизпълниха плановете си, немалък дял в това отношение има и полноватото, съчетано умело с другите агротехнически изисквания.

През годината бяха въведени в експлоатация 46 000 декара поливни площи. Техническото ниво на новозградените площи е много по-високо от тях, изградени преди. По-голямата част от тях — в Полски Сеновец, Долна Оряховица, Полски Тръмбеш — са дъждовални — стационарни и полустационарни и системи за високопроизводително гравитационно напояване. Подобри се културата на напояването, повиши се производителността на труда, която достигна средно за окръга 15.3 декара на поливник за смяна.

Задачите, които стоят пред органите на водното стопанство, ТКЗС и ДЗС през настоящата година, са големи. По линията на строителството в ТКЗС трябва да бъдат изградени 32 000 декара поливни площи, ДЗС — 2500, а държавно — 7500. Трябва да се извърши строителството на Брегоската, Върбичката, Полско-сеновската, Белочерковската, Ресенската, Драгановската, Михалските и Неданската дъждовална система. Изпълнението на това строителство изисква изкопаването на десетки хиляди кубически метра пръст, полагането на близо 400 000 линейни метра тръби, на десетки тонове арматурни връзки.

Това мелiorативно строителство е сложно и е свързано с доставката на много, все още дефицитни материали. В много кооперативни стопанства, съзнавайки сложността и големия обем на таждошното мелiorативно строителство, навреме уредиха договорните си отношения със заводите и промкомбинатите, производители на фасонни части, а края на 1966 година доставиха десетки километри извънпланови етеритови тръби, назначиха опитни закупници и отговорници по строителството. Пример в това отношение е ТКЗС в Долна Оряховица, където е създаден цял оперативен щаб от снабдител и техници, които през миналата и настоящата година успешно решават въпроса за хидромелiorативното строителство.

Не така стои въпросът в Михалци, Бела черква, Поликраище, където строителството и снабдяването е дадено на откуп на тех-

ниците на стопанствата и с това се смята, че работата ще бъде свършена.

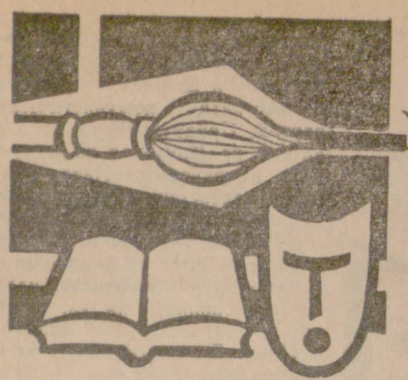
Добре е организирана работата в Полски Тръмбеш и Полски Сеновец. Тук на много обекти се работи, въпреки студеното време.

През тази година наред с новостроителството ще се извършват облицовъчни и отводнителни работи за 320 000 лева. За да се работи успешно тази задача, наред с другите багери, в окръга вече работи още един, от Русенски окръг. Завършени са всички проектосметни документи. На много го места е започнало извозването на материалите. Работата в тази насока трябва да се засили, тъй като сега е най-удобното време за извозване на инертни материали, необходими за облицовъчните и другите строителни работи.

Окръгът разполага със 105 язовира, които през зимните, есенните и пролетните месеци събират вода от дъждовете и снеговите, за да подадат през летните жарки месеци животелна влага на растенията. Повечето от язовирите са в добро техническо състояние, но има около 20, които се нуждаят от сериозни ремонтни и довършителни работи, без които експлоатацията им е опасна и може да се нанесат щети на народното стопанство. Работата в това отношение, въпреки категоричните разпореджения, доставката на цимент и осигуряването на средства се движи мъдро, а на някои места не се прави нищо. Бездействуват се в Беброво, Константино, Елена, Златарица, Церова кория и Камен. Бавно се придвижва строителството по язовирите в Сухиндол, Иванча, Полски Тръмбеш. Ако продължава протакането по довършването на язовирите, много от тях ще останат без вода през поливния сезон.

Зимните дни трябва да се използват и за ремонтните работи, за осигуряването на нов ползачески инвентар и дъждовална техника, да се ремонтира и ако е необходимо да се направят нови саващи по стопанските водели, да се осигурят саващи с насадки за подаване на вода в поливните и транспортните тръбопроводи. През тези дни да не се изпусна и почистването на каналите от трева и тлак, а при запояване на времето да се донасипят улегналите места по каналите и полагането на бетоновите облицовки.

Задачите, които стоят пред нас в областта на водното дело, са големи. От напременното изпълнение зависи ще се увеличи ли ефективността от капиталовложенията.

Литература и изкуство

ЕЛЕНА СТЕФАНОВА НА 50 ГОДИНИ

Някак трудно ми върви стило-то, мислите ми подкачат от спомен на спомен, будят в мене и радост, и тъга. Вечко беше хубаво, но бързо отлетя. Ина се запознахме през 1953 година, когато Стефанова бе включена в състава на всевъзможния Великотърновски окръжен театър. Тя дойде, обитана с ореола на изтъкната актриса, и с право зае честното място между нас.

В първата ѝ роля, Валентина Николаевна от „На другата страна“ на Ан. Баранов, ѝ бях партньор. Няма да забравя помощта, която ми оказа тогава Елена. Ролата на майор Игнатиев, които репетирах, беше не само отговорна, но много сложна и трудна, а режисьорът Н. Фол непрекъснато ме иронизираше и повтаряше: „Лесно е да си директор, трудно е да си актьор“. В тези тежки минути Елена ми подаде ръка. Много безсънни нощи прекарахме ние, докато съвместно разучавахме започна да добива кръв и плът. И когато на представлението, аплодисментите наклониха на неговата страна, тя се разваляше повече от мен. По-късно, често се случваше да си партнираме. В „Майстор“ на Рачо Стоянов тя беше моята Милка. Два сезона аз ѝ любих, равнувах, убивах и съвременно се наслаждавах на нейното актьорско майсторство, на нейната богата палитра от изразни средства, с които тя моделираше своята прекрасна Милка. Над 100 представяния щехме горещи слова на Маргарет Чалмерс от „Кражба“ на Джек Лондон. В тази роля Елена беше в своя апогей. Тя беше толкова обаятелна, толкова убедителна, че ме принуждаваше и след като излиза от сцената, дълго да не мога да се отър-

ся от впечатлението на тези срещи. Тя беше моя съпруга в „семейство“ на М. Симова, а „Сама“ на А. Шопин, в „Сонет“ на Петрарка на Пагодини. Тя ми е била и майка, и сестра, и кралица. Навсякъде ме учеше със своята органичност, с яркостта на пожеланието си, с емоционалната си сила. Да, да, бидеш партньор на Елена Стефанова е истинско удоволствие. Дори с мъжчинето си тя умее да градира, да приковава вниманието не само на партньора, а и на зрителя, за който никогато не играе, но винаги усеща. Тя просто те кара да ѝ вървиш и да ѝ следваш. Тя винаги намира средства, за да те въведе в своя свят на радост и тъга. Богатата актьорска природа на Стефанова ѝ дава възможност за противоположни, но винаги интересни творчески превъплощения.

Елена Стефанова е пример за подражание и в колективна, като ядро трудолюбива и дисциплинирана колекция. Чужда на припадъчните капризи тя с еднаква любов обгръща и големите и малките роли. Винаги навреме и винаги подготвена на репетиции, тя никога не спори с режисьорите. Но това не значи, че стриктно изпълнява техните хрумвания. Елена е достатъчно тактична и когато се налага внимателно се измъква от режисьорската опека и прави това, което нейната възрастна интуиция ѝ подсказва. Върхове в нейното изпълнителско изкуство са и Мария Тюлов от едноименната пиеса на В. Юго, чиято демонична любов, тираничност и жестокост Елена прелъди с внушителна сила. Страшна воля и сила излъчваше нейната Нискавуори от „Жените от Нискавуори“ на Ву-олийки — с каква твърдост за-

щищаваше тя традициите на стария каменен дом, традиции, които изместват човешката природа. Много трагизъм, много лично и парско достойнство носеше нейната Теодора-Сара от „Към пропасть“ на Ив. Вазов. С всеотдайна майчина любов, стигнала до саможертва, Стефанова в разкри образа на Ирина Радионова от „Царска милост“ на К. Зидаров. Тук могат да се изброят и Платонова от съветската пиеса „Сама“ на А. Шопин, и Дара от „По следите на бурите“, и госпожа Патерсън от „Островът на Афродита“, и още много, много, за да стигнем до свежето и ярко изпълнение в ролята на Кукушкина, с която ще чествуваме днес нашата юбилярка.

С името на Елена Стефанова са свързани много от успехите на нашия театър. За неговото изграждане и укрепване тя вля силите си на творец, общественик и колективен.

Честито, Елена! Бъди щастлива до още един такъв празник!

Никола ШИВАРОВ
директор на Драматичния театър „К. Кисимов“ — Велико Търново

Елена Стефанова в „Жените от Нискавуори“

СЪРЦЕТО НА АКТРИСАТА

На Елена Стефанова

Сърцето на актрисата живее,
ва да раздава светлина,
сърцето ѝ голямо не старее,
изпълнено с безкрайна топлина,
сърцето ѝ за обичта копнее,
докоснало човешките сърца.

Сърцето на актрисата празнува
и стоплено от ласкави очи
сърцето ѝ не може да тъгува,
погледено от третини ръце,
сърцето ѝ за обичта копнее,
ва да раздава

докрад.
Сърцето на актрисата лъкува
сбърало радостта на хиляди сърца,
сърцето ѝ не може да тъгува
целом носи светлина!

Милка МИХАЙЛОВА

25 ГОДИНИ НА СЦЕНАТА

ДРУГИТЕ ЗА ЕЛЕНА СТЕФАНОВА

Димитър Стоянов (режисьор в театъра). Когато Сара Бернар е била на 54 години е трябвало да играе Жана Д'Арк. Цял Париж се е съвзъл в театъра, за да пристъпува на сцената — да че първата реплика, която тя ще произнесе. Аз съм на осемнайсет години, аз не можах да пристъпя на сцената. Бернар така изрече: „Аз съм на осемнайсет години“, че никога не посмях да се усъмня в нейната младост. Изкуството на Бернар било младо. Същото е изкуството на Елена Стефанова.

Боян Беров (актьор). Работя с нея от основането на театъра. Имала е успехи, на които аз съм се радвал като колега. Поздравявам я сърдечно с юбилей, който заслужава, Поемания и нови роли и образи.

Налия Петкова (служителка в театъра). Елена Стефанова гледам от малка. Помня „Дъвоки корени“. Беше много женствена. Помня я — игра Гелуд в „Парижката Света Богородица“ — чудесна! Девет години в професионалното ръководство работя с нея. Винаги общителна, дисциплинирана, етична и работлива. Дълги години да не се пенсионира.

Валентин Колев (актьор). За мен най-яркият пример за подражание по отношение на работата. Тя е една от най-талантливите български актриси от нейното поколение. Образите ѝ да бъдат живи и майки, както досега.

Милка Попова (служителка в театъра). Човекът, който най-много любя и уважавам. Имам роля, с която да не е пълнея сръпката на публиката. Желяз дъгъж живот, здраве и вечна младост.

Юлия Симеонова и Лидия Ангелова (ученици, СПУ „В. Друмев“ — В. Търново). Често на сцената я вижда-

ме като добра майка. Вечни с моя първи режисьор. Народния артист Боян Дановски, при когото имам първата централна роля в „Джисагра“ на Аристофан.

— От по-младото поколение режисьори? — Писиф Венков, Жоро Аврамов, Юлия Огнянова, Леон Даниел, Николай Любковски.

— Кой е ролята, която бихте искали да повторите? — Кой е ролята, която бихте искали да повторите?

— С присъщото ѝ чувство за хумор Елена Стефанова с усмивка отговаря: — Милка, Албена, Борна.

— От 1934 г. до лятото 1967 година Вие сте на сцената? Кое е това, което Ви се струва, че е изменило театъра и неговото развитие?

— Театърът върви напред. Аз съм непрекъснато напред и не пропускам и изостана от новото. Новото и доброто идва и с младите, от които искам да взема и да науча нещо. Най-много съм свързана с Великотърновския театър. От основането съм в него. Обичам го с всички трудности и радости, през които е минал. Театърът във Велико Търново е жив. Зри толет ренорден. Дал ми е възможност да се срещна с разнообразни творчески личности — режисьори и актьори. Във всеки театър има по една премиера, а в нашата по няколко. По всичките седа и градове на окръга, в които играем.

— Какво пожелавате на публиката в навечерието на юбилея си? — Да обича, да пази театъра си, който укрепва в всеки изминал сезон. Да бъде отзивчива, както досега. Да има много радости и щастие.

— Кой творчески срещи с режисьори Вие бихте желали да обележите? — Народния артист Тачо Танев,

ТЯ ДАДЕ ОТ СЕБЕ СИ

В скромната ми практика на писател-драматург често съм се чувствувал гъзен, виновен пред някои актьори, които са играли в пиесите ми! Защото това, което са ми връщали от сцената когато на зрител, е било повече от онова, което съм им давал в текста като автор.

Един от ярките такива случаи за мен бе с актрисата Елена Стефанова, която игра в пиесата ми „Тайната на старата къща“ ролята на пенсионирания учителка по френски език Елена Диамандиева. Това е един образ, замислен от мен доста богато и написан за съжаление доста по-равнището, което може да се очаква от замисъла. Вън от благодарността и на френска възпитаница, вън от педагогическото ѝ обаяние (в сцените с войничето) и от грижливостта ѝ на майка, в нея можеше да се посее и развихри на-пример големата, спотанена дълбоко вътрешна тревога на майката, която живее единствено за дъщеря си, а не може нищо да направи, за да бъде животът на младите пълноценен. Този благороден материал за насичане на образа с драматизъм аз пропуснах да из-ползвам в пиесата. И бях много приятно изненадан, когато на премерата във Великотърновския театър открих, че несвършената от мен работа, до голяма степен беше свършена, вече не с литературни, а със сценични средства, от актрисата Елена Стефанова.

Нейната Елена Диамандиева по семе преди всичко благородство, финеса, мекогата и майчината

всееотдайност на героинята. Но зад тази прекрасно овладяна линия, на образа прозираше и не-престанното неспокойствие на майката за щастieto на дъщеря ѝ. Актрисата намираще подходящи места в текста и между текста да сподели със зрителите външното, тревогата си, че може би младите не са избрали най-верния път, че може би всичко е напрозност.

Неотдавна имах възможност и удоволствието да видя една друга, съвсем различна майка, претворена на сцената пак от Елена Стефанова. Богатият материал, предоставен ѝ от Островски в „Доходно място“ и активната, умела режисура на младия постановчик Димитър Стоянов са ѝ позволили да разгърне широко творческите си способности.

След представлението поздравих актрисата и у мен отново заговори чувството на гузност, че в ролята си от „Тайната на старата къща“ тя беше довършила работата ми. Но каква беше моята изненада, когато актрисата с присъщата ѝ сърдечност се обърна към мен: „Кога ще ни дадете нещо ново? Искам да играя и в следващата ми пиеса!“

Чудни хора са нашите актьори! Мисят се със съчиненията ни, често пъти доста суровички, застават като буфер между нас — драматурзите и публиката, а после пак търсят да играят наши пиеси, български! Чудни хора наистина! Но нали ако не бяха чудни, нямаше да бъдат артисти!

Панчо ПАНЧЕВ
гл. редактор на с. „Театър“

ПРЕД ЮБИЛЕЯ НА ПИСАТЕЛЯ

Край една горска поляна, обрасла с рядка трева и билки, се издигаха грамаден бук. Неговото стъбло, подобно на колона от сив мрамор, се навиваше високо над останалите дървета и се гущеше във величествена корона от клони. Могъщи корени, като дебели смокове, впити в земята нашироко, поддържаха и хранеха това чудесно дърво, най-високото в цялата гора. Сутрин, когато изгрееше слънцето, дъните му докосваха най-напред върха на бука и после спускаха надолу към другите дървета.

Твърди силовифави гъби и лишей бяха израсли по сенчестата страна на бука, резедав мях, нежен като коси на русалка, висеше по долните клони, из които се издигаха чворове, прилични на ръбове от стари рани. Под короната на бука тъмнеше малка хралупа и всяка пролет и есен над

нея се появяваха меки бисерносиви гъби, натрупани на гроздове, защото някога дървото беше боледувало.

От няколко години насам в долните клони на бука даде чинки свиваха своето гнездо. Те събираха от самото дърво изсъхнал мях, разваляна от слънцето и дълбовете кора и сухи лишей, с които виеха кръгло като топка и здраво гнездо. То висеше над една тънка вейка и мъчно можеше да се различи от чворовете и мяха по клоните на бука.

От ранина сутрин до късна вечер мъжката чинка пееше възторжена и звънка песничка. Тя напомняше трели на славей. В нежната сянка на могъщото дърво като в чудесен шатър от златистозеленикава коприна, из който играеха слънчевите петна и капки, мъжката чинка пееше, издигнала глава, и розовата ѝ гуща трептеше и се издвигаше. Черните ѝ очики блажено примикаваха и човек можеше да види с просто око как символеникавата ѝ опашка потрепва в ритма на съпругото ѝ. Далече из гората отекваха нейните весели чуруличания и се смесваха с песните на другите

ГОРСКА ПРИКАЗКА

РАЗКАЗ
от ЕМИЛИЯ СТАНЕВ

Птица. През това време женската чинка току-що бе измъкнала седем бледогълбови яйца, малки като лешници.

От време на време на бука каваше кълвач и пълзеше по кората му, каваше див гълъб или ястреб, но никога от тази птица не забелязваше гнездото на чинките.

Дори мравките, които лезеха по короната на дървото, не бяха го открили, макар че го търсеха, за да изядат живите голите и слепи птвиченца, притиснати в неговото топло дъно, покрито с пера и мях. Чинките живееха спокойно и букът ги закриляше с листата си.

Една нощ, когато юнското небе изпращаше над върховете на гората бледата светлина на своите дребни сребристи звезди, а дивите цветя на полянката разваляха чинките си и пълзеха въздуха с благоухания, през гората мина златка. Вешумна като сянка, златката дивеше плячка, защото беше гладна. Тя се катереше

ше ловко по дърветата и като обдушваше край себе си с плоската си мушунка, прехвърляше се от дърво на дърво. Звездната светлина едва-едва се отразяваше по лъскавата ѝ козина, а тънките ѝ нокти оставяха върху кората на дърветата едва забележими убождания.

Така златката достигна бука, погледна нагоре и подуши стъблото. Заедно с мирназите на билки и на гнила ланшна шума, зверчето усети и мирназа на хралупа. То се метна на бука и пропъзла нагоре. В хралупата нямаше нищо освен загнана дървесина и сухи листа, които есенните ветрове бяха навели в нея. Златката я отмина и продължи да лази по напрегнати клони на бука.

Никога от птичките не ѝ усеги Мъжката чинка спеше на един клон над гнездото, мушнада гя-

ва под крилото си, прилична на топична мях, а женската, притиснала с гърди голите и слепи птвиченца, беше разтворила крилата си, да пази рождите си от влагата и росата. Тя също спеше с отметната към гърба глава в една неудобна поза, която само майките могат да понасит.

Златката претърсваше клоните един по един. Тя знаеше от опит, че птичките предпочитат ниските клони, понеже там са запазени повече от вятъра. Освен това бе чувала песните на мъжката чинка. Тя стъпи на клон, в който веки към нея вървеше крак висеше гнездото, и като се пазеше да не го разклати, бавно запъзла по него. Женската чинка се събуди. Без да промени своето положение, тя отвори очи и в тях аз миг се отрази звездната светлина. Върхът на клоната вече се отгълъска. Златката се мъчеше да се закрепи и да достигне вейката, на която бе прикрепено гнездото. Женската чинка виждаше очите на

ПРЕДИ ДА ЗАГОВОРЯТ МАЙКИТЕ

На Цонка Генцова

Те стояха една срещу друга, непознати и страшно сами, като майки и верни съпруги и безкрайно любещи жени.

Във студения бронз оживяла с прилепена до чело ръка, вмаменната майка бе спряла като път сред широка лъка.

Тя на живота иска да каже, где остана нейният син, тръгнал някога по стъпките вражци за да стигне до Мур и Страцин.

Мълчаливо и двете се взират през дена от възторг заблестял и в очите им кротко иззира споделената майчина жал...

Атанас ДИЧИНСКИ

КОГАТО ПРОГЛЕЖДАМЕ

Ние вече дирих красотата зад морета, край реки с брези, с викингите отплаваме далече и на сън по Алите пътляем.

Търновград — един амфитеатър гледал драми от далечни дни! Чужденци със дълги киноленти те отнасят в своите страни.

Чужденци, туристи от далече, спрели с трепет в моя роден град, вий ни оперирате очите за да видим наш, невиден свят!

И прогледал ти очи отваряш, за да видиш Янтра с гънжав стаи, Царевец, населен от легенди, сянката на цар Иван Шишман.

Седнал в мрака на скалата Лобна, чуваш зън на мечове в нощта... И ехти Трапезица с камбани и люлей възторга във гръдта.

И разгръща вятър вечерник страници далечна летопис... Ти си в слух и зрение превърнат, станал си един голям артист.

Търновград, сега те аз откривам във нощта с дъха на теменуги. Град единствен с две небета звездни, неповторен на света от други!

Христо МЕДНИКАРОВ

ТРЕВНЕНСКА СТАЯ

Влязох. Лъхна ме на есен. Прясна утар задния. И ветрецът тих донесе дъх на वोшка и земя.

Гроздът, крушата едрее. Шушане житен клас над мен. И табанът слънчев лее бяло като в летен ден.

Николай ДИМКОВ

ПРОЧЕТИ ТАЗИ КНИГА

„И В ОГЪНЯ ЖИВ“

Книгите от „Малка историческа библиотека“ на издателство „Народна младеж“ станали любими четива на юношите. Те им дават художествени преосмислени знания за нашето историческо минало. Радостно младите читатели посрещнаха „Зора над Преслав“ от Веселина Генюмска, „Среща в Котел“ от Цветан Минков, „Мечът с червения рубин“ от Петър Стылов и други от тази поредица.

Книгата на Георги Хрусанов „И в огъня жив“ е детската по ред от тази поредица. Тя е написана на много позната тема — Априлското въстание. Трудно е след Захари Стоянов, Иван Вазов и Константин Величков да се пише на тази тема. Но Георги Хрусанов е дръзнал да претърсва някои от героите на тази епоха, да наддърже в големия ѝ огън и в светлите ѝ идеали. В страниците на повестта оживяват големите, нравствено-извисени личности на Васил Петелешков, открояват се ярки светлите и мъжествени фигури на Георги Бенковски, Панайот Волов, и други.

Достъпно написана, с чувствност за художествена мярка в битописанието и историята, повестта „И в огъня жив“ ще запознае нашите читатели с нови моменти от борбите на брацеговските революционери, ще им разкаже за събития, едва докоснати от учебниците по история.

Чрез търсенето на естетически стойности от миналото Хрусанов създава произведение за нашето време, с дълбоко възпитателно и нравствено-ободително въздействие в ръку с възрастните и особено върху учащата се младеж — юношите.

В подхода към историческата тема, в подбора на лица и събития в съвременното отношение към тях писателят е успял да напише интересна книга, която отгрява на много от най-хубавите триви на нашия съвременник.

Книгата се чете увлекателно и буди светли чувства на родолюбие и признателност към онези, които умряха за България и нейната свобода.

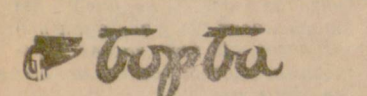
Атанас БЛАГОЕВ

зверчето, които фосфоресцираха като две горещи синкавозелени безднии, но продължаваше да лежи над пиленамата, защото майчината любов е по-силна от смъртта. Изведнъж златката се метна, сграби гнездото в лапите си, откъсна го и падна с него на един клон. Там тя заби тънките си като шила зъби в чинката, която изпика. После зверчето наведе птичката и голите пилета бавно, без да бърза, както ядат котките.

Мъжката чинка се събуди, но остана на своето място безпомощна и слапа. Тя надале няколко тихи и жални звуци и дълго време не можеше да се успокои. Шом се нахрани, златката стана ленива и безразлична. Зверчето се вмъкна в хралупата на бука, помърка и заспа. Листата на бука успокоително шептяха, сякаш шумяха далечни води. Дребните звезди пак така лежах мълчаливо над тъмната гора. Мъжката чинка отново мушна глава под крилото си и пак запъзла на топката мях.

Когато се разсъмна и между гората загра синкавата светлина на утрото, чинката се събуди

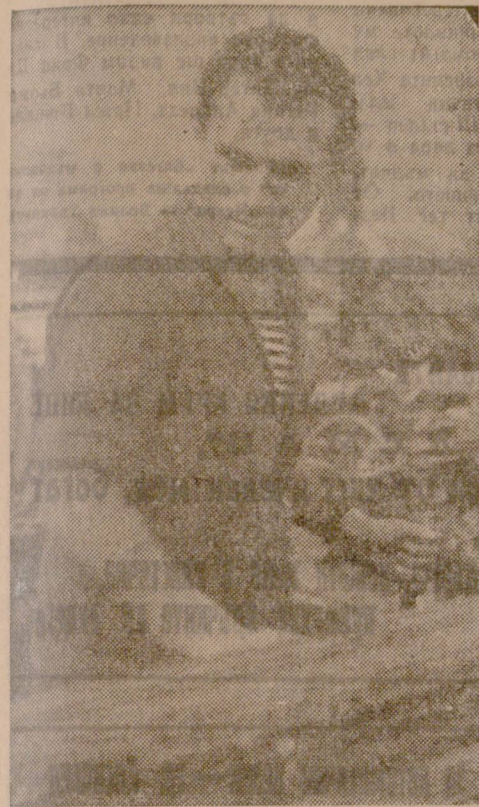
Чинката се спуска на полянката ѝ, като кълъпа няколко семки и червечета, каиша отново на бука. Там стоя дълго време замислена и неспокойна, но когато песните на другите птици изпъзниха отред гората, заца и тя...

МЛАДИЯТ МАЙСТОР

Поместената във вестника дописка за пуснати нови станове в ДИП „В. Мавриков“ е способна да предизвика у различните читатели най-различни мисли. И преди всичко радост, че предприятното се разширява и модернизира, че високопроизводителните машини ще дадат на паразитичните и разнородни тъкани и т. н. Може би съвсем малко читатели ще се замислят върху това — какви усилия коства на техническото ръководство въвеждането в действие на новите машини. Не, не само за монтажа, а и за експлоатацията. Че увеличеният брой на машините изисква допълнително майстори. И не какви да е, а добре подготвени. Че ако няма такива майстори, производството може да се затрудни за продължително време.

Такава трудност трябваше да бъде преодоляна в началото на 1966 година. Тогава старите и опитни секционни майстори не стигаха до нивото. И се реши във всяка секция в различните сменни да бъдат поставени по един висококвалифициран майстор, по един „средна ръка“ и по един начинаещ. Но дори за тази твърде компромисна комбинация наличните добре подготвени кадри бяха недостатъчни. Така например за двадесетата секция и в трите сменни оставаха новаци. Двамата — Боян Марков и Александър Кръстев — само преди няколко месеца завършили шестмесечните квалификационни курсове на предприятното и третият — Стефан Кръстев, работил в ремонта пет-шест години, но също нов секционен майстор. И тримата съвсем млади...

Боян Марков

Наистина трудна задача. Защото трудът на майстора не е сам за себе си — той е тясно свързан с труда на тъкачите или по-просто казано: с добър майстор всяка тъкачка желеа да работи, а с неопитен — никога.

Дели почувствували неизреченото, но все пак протекло се недоверие и са се амбицирали или пък са се случили „схватливи“ и работливи момчета, но младежите подели надръво работата в секцията. Оползали машините, сработили се с тъкачите и секцията бързо се придвижила напред. Станало дори някакво чудо — трима неопитни всеки в смяната си, а единият от тях — Боян Марков, още за първото тримесечие на миналата година заема второ място в смяната по качество. А през второто тримесечие грабеа знамето на първенството. Не му отстъпват много и колегите му от другите сменни на двадесетата секция. Тогава ръководството на цеха решава да завиши норматива за първокачествената продукция на тази секция.

— Те могат!

— Но защо само ние!

Младежите недоумяват. А после отиват при началника на цеха Митко Колев и заявяват, че не в справедливо след като в тъкачницата шест секции са съставени от еднакви машини и тъкат еднакви артикули, само на тях да се завишава норматива и то с два пункта.

— Не сме влизали в стайте и закусалните като повечето други — заявяват те.

Ръководството отстъпва и завишава норматива само с един пункт. Но за твърде кратко време и после отново ги приравнява към останалите секции. И ето, през третото тримесечие момчетата отново са първенци по качеството.

Наложило се през четвъртото тримесечие Боян Марков да бъде преместен в двадесет и втора секция. Но той и тук заема първото място по качеството. Само за последните два месеца на годината секционният майстор отчита 110,93 на сто изпълнение на плана в натура, а при план 90 на сто постига 98,14 на сто първокачествена продукция.

Обяснението: „Не сме почивали в стайте...“ е достатъчно красноречиво. Стара и банална истина е, че успехите не идват даром — много и много усилия са нужни за тях. И упоритост! И контрол!... Боян Марков, независимо от тъкачките, преди да започне смяната проверява качеството на плата на всички станове. Забележи ли някои отклонения, веднага спира машината и отстранява повредите. При тях изобщо е в сила принципът: „Стан, който тъче второ качество, веднага да се спира!“ А вече по-нататък идват непрекъснатите наблюдения по време на смяната, вземането мерки машините винаги да бъдат в изправност, да се отстраняват бързо и качествено повредите.

Връстник на свободата, комсомолецът Боян Марков рано-рано намира своя път. След завършването на гимназия във Велико Търново и отбиване на военната служба той изкарва шестмесечни курсове в ДИП „В. Мавриков“, после няколко месеца е ученик-майстор. И още през първата година, когато му поверяват секция, застава начело. За пример, той, младият майстор,

Н. МИНКОВ

ПРЕЗ 1964 г. в нашето предприятие се извърши подготвителна работа за усъвършенстване приложението на цеховата стопанска сметка. Определена се три подразделения, обособени на цехова стопанска сметка. За всяко от тях се обработват, отчитат и наблюдават плановите за реализация, производственият на труда, себестойност, печалби и др.

Под ръководството на отдел „Труд и работна заплата“ бе изградена комисия, в която участваха членовете на съвета по нормирането и заплащането, изтъкнати специалисти, инженери, техници, икономисти и работници. Въз основа на нормативни наблюдения, фотографии на работното време и анализ на баланса на работното време, комисията преразгледа действащите трудови норми в две направления — от една страна, тарифирането на трудовите норми отговаря ли на изискванията на Тарифния справочник и съществуващия начин на производство и нормените времена реални ли са и обективни ли ще отразят количествения и качествения принос на всеки работник. Всичко това наложи преразглеждането и коригирането на нормите за 1965 година с 4 на сто.

На тази база създадохме условия за правилно разработване разчетите на производствения щат, за необходимия брой работници по квалификация въз основа на производствения програма и нейното разпределение по тримесечия. Този начин на работа спомогна и за създаване графика на работната заплата както по подразделения, така и в зависимост от квалификацията и отговорността в производството.

Ние отделяме и отделяме особено голямо внимание за най-точното изчисляване на разчетите на производствения щат по тримесечия, тъй като разпределението на производствения програма е различно по обем и асортимент, и това променя необходимия брой работници по квалификация и средния разред на работа. Осъществяването на тези мероприятия предотвратява допускането на съществени несъответствия между заплатите на отделните подразделения и групи персонал в тях. Трудовите възнаграждения на работниците посредством горните измерители и показатели се поставяха в тясна зависимост от нарастването на обществения производственият на труда и най-вече от реализиране на общия доход на предприятието.

По силата на съществуващата Наредба за организация на работната заплата през първото полугодие на 1966 г. беше започ-

жен показателят „Изпълнението на плана по обем на стоковата продукция“. Стремелът беше само да се произведе, като се губеше заинтересоваността от реализирането на производството. Автомобилите не се завършваха в крайния цикъл, което създаваше трудности при предаването им. Това наложи в новата Наредба за организация на работната заплата от 1 юли 1966 г. показателят за измерване на приноса да бъдат: „Реализация на производството“ и „Себестойност“. Опитът показва, че тези два показателя повишават стимула на работници и специалисти не само за

тодическите указания и въз основа на фактическите бази между подразделенията, обособени на стопанска сметка.

Като необходимост в новата методология се яви излизането на Окръжно № 106 на Централното управление на БНБ във връзка с окръжно № 031 на Комитета по труда и работната заплата от 24. X. 1966 г. Ръководството на предприятието съвместно с производствения комитет решава за четвъртото тримесечие на 1966 г. използвайки предимствата на това Окръжно, да увеличи плана за четвъртото тримесечие на авторемонтния цех с 20 на сто. Цел-

предприятието по-трудно се разбива отколкото, ако тяхната работа се конкретизира в отделни мероприятия на план-графика за механизирани на производствени процеси, предотвратяване престой в производството, усъвършенстване и т. н. Не е без значение за какъв отчетен период става разпределението на „Резултативния фонд работна заплата“ и заплащане с персонала. Опитът, който имаме от април 1965 г., показва, че помесечното разпределение и заплащане има големи предимства. Безспорно, че тук работата е много повече за разпределението и анализиране ико-

номическите показатели на предприятието и подразделенията му. Ежемесечното анализиране на резултатите води до мобилизиране на работническия колектив за твърдяване на постигнатите успехи. Така например едно от подразделенията ни за октомври 1966 г. допусна преразход по себестойността от неспазване нормативите за материали е 0,80 лв. на 100 лв. стокова продукция. Това дава отражение в базата ни за участие. Този случай предизвика особено интерес в целия цех за развръщане на причините. Мерките, които набелязваха и изпълняваха през следващия месец, доведоха до снижение с 1,42 лв., а работната заплата за ноември се увеличи с 5 на сто.

Анализите, които извършваме, показват, че особено важно условие за създаване правилна организация и регулиране съотношението в заплатите играят реалните трудови норми. Научно-техническо нормиране в ремонтната дейност трудно може да се въведе. Но и при опитно-статистическия метод не се изключват възможности за реално нормиране на труда.

Преразглеждането и коригирането на трудовите норми е свързано с голяма разяснителна работа, но реалното нормиране е важно условие. При реални норми стимулът за по-висока лична база за участие е голям, производственият на труда непрекъснато расте и най-вече правилно се оценяват и извикват предимствата на новата система пред старата.

Отчитането на дейността за месец или тримесечие в тези отделни мобилизира, стимулира и създава чувството за отговорност за изпълнение на конкретни задачи. Критерий за реализация и себестойността на тези отдели за

Йосиф Станев и Иван Георгиев са механизатори от Страхиловския кооператив. През зимните дни те помагат на кооператорите от Полски Тръмбеш. Снимка: Ив. Воденчаров

Кооперативът набира сили

През последните няколко години кооперативът в Килифарево не само изпълнява, но и преизпълнява производствено-финансовите си планове. От губещия, много отрасли станаха рентабилни. Когато възникна разговор на тази тема, председателя на стопанството Кънчо Димитров разказа накратко.

— Първото нещо, което трябва да изтъкнем е, че ние премахнахме посредническите звена в ръководството, осигурихме оперативен ръководство. От председателя до последния ръководител в стопанството всеки участва пряко в прилагането на всички мероприятия, контролира ги, не се допуска провалняето им. Работата и резултатите от всеки отрасъл се подлагат на оценка всеки месец. Вземат се своевременно мерки за подобряване. При нас сме въвели и такава практика: строго се следи развитието на всяка култура още от ранна пролет. За ония култури, за които годината обещава най-благоприятни условия на развитие, удвояваме грижите. Резултатът е — високо преизпълнение на плана от тях. Особено внимание сме отделили на материалната заинтересованост. Изключителна настойчивост и гри-

жи полагаме за най-ефективното оползотворяване на всеки килограм продукция...

Възходящата линия на заплата на човека в стопанството показва 2,14 лева през 1960 година, 3,73 през 1965 и 4,42 през 1966. Средногодишното възнаграждение на работоспособен кооператор се е увеличило два и половина пъти за това време и стига на 1002 лева за 1966 година.

Ако проследим каква е била ефективността на декар обработвана земя, ще видим, че тя се е увеличила близо два пъти за изтеклите пет години и е достигнала 51,23 лева през 1966 година, а за 1967 година се предвижда да нарасне на 56,68 лева.

Килифарският кооператив се развива и специализира като перспективен пединтерство, лозарство и овощарство, а от животновъдството — продуктивното говедо въдство и овцевъдството. Ако от един декар лозови вкоренилища през 1960 година на стопанството получих 916 лева доход, а от един декар маточници — 336, то тези цифри през миналата година са съответно 2525 и 431 лева.

Все по укрепва и животното

въдството, което вече не е губещ отрасъл.

— Това постигнахме — пояснява главният зоотехник Андрей Стайков — благодарение на подетата племенна работа и чувствително подобряване храненето на животните. Средната продуктивност от крава се увеличи от 1809 литра през 1965 година на 2733 през 1966. Предвиждаме до 1970 година да увеличим кравите на 400 със средна продуктивност към 3500 литра. Тази година ще механизирате цялото еднообор за отглеждането на 200 крави, а до 1970 година ще механизирате всички производствени процеси в говедо въдството. Чувствително ще подобрим фуражната база, като ще засеем към 2000 декара изкуствени пасища и пр.

Кооперативът в Килифарево приключи 1966 година с едно преизпълнение на плана от 620 000 лева. Ръстът на общата продукция в сравнение с 1960 година е увеличен с 38, а на чистата с 57 процента. Миналата година стопанството ползува само около 10 000 лева краткосрочни заеми от държавата, а тази година ще работи само със собствени средства. Във фонд „Гарантирано за плащане“ са натрупани вече 440 000 лева. Това предизвиква 47 процента от фонда „Работна заплата“ за 1967 година.

Тези и други факти убедително говорят, че кооперативът набира сили и уверено се придвижва напред.

Генчо МУСИНСКИ

ПРЕЧКИ В ЛЮПИЛНАТА КАМПАНИЯ

Павликенската инкубаторна станция навлезе в люпилната кампания добре подготвена. През годината оттук трябва да се осигурят на стопанствата в окръга 1 100 000 пилета — не е лека задача, като се има предвид, че редица фактори могат да задържат изпълнението, а това по-последно било ново напрежение за силите и възможностите.

Първото задържане дойде от Иванча, където през януари вкараха машина за почистване на птичарника и с това се разстрои стадото носачки. Вместо по 2500 — 3000 яйца дневно, в продължение на десетина дни оттук се вземаха по 500—600 яйца. Това е малка загуба на народното стопанство, възлизаша на около 20 000 пилета, загуби понесени от инкубаторната станция, която вече е задействувана за работа с пълен капацитет.

Тук специалистите не можеха да не знаят, че ще се получи смущение, а може би и това е извършено без тяхно знание от работещите във фермата. Все едно, това е добър урок. Работата в птичарниците с племенни стада трябва да се знае, че не е работа само на отглеждане стопанствата и грижа само на птицевъдите, които работят там. Тук са необходими и по-специални грижи. Такива случаи не бива да се повтарят.

Но ето и висока смъртност при малките пилета, вследствие лошо приготвени смеси. Само за един ден в Сушица умряха 1000 пилета. Това също е загуба и осуетяване на стопанствата. Става дума за изтъняване по рецепта фуражни смеси от цеха в Павликени. Вярно, тук производственият се слезе, защото тези смеси трябва да се надобавят, но те не са в толкова голямо количество, че да дадат разжение в работата на цеха. За това е трябвало да се епазват точните рецепти!

На стопанствата вече са предадени над 200 000 пилета — Канадски легхорн и Бял плимутрок. При задоволеност с яйца в станцията могат да се достигнат по около 280 000 пилета на месец. От колективна се прави всичко възможно на стопанствата да се осигурят навреме и жизнени пилета.

И. Петров

Нова техника в поддържането на железния път

Бързото развитие на железопътния транспорт наложи да се вземат мерки за внедряване на още по-производителна техника и в текущото поддържане на железния път. Във връзка с това тези дни в I жп участък — гара Павликени се състоя съвещание, на което участваха всички бригадири и работници от Павликенския жп участък. За новата организация на работата и заплащане на труда говори Любен Поргов от Горнооряховската жп секция. Генчо Илиев от ЖП управление — Горна Оряховица запозна присъстващите с новите съветски електровибрационни подбивачи, които през тази година за пръв път ще се внедрят тук.

След обед на един от коловозите в гарата нагледно бе показан начинът на работа с тези високопроизводителни подбивачи машини. Първите опити дадоха отлични резултати.

П. Иванов

ЗЕМНИТЕ ПЛАСТОВЕ ПОД ТАШКЕНТ СЕ ПОВДИГНАЛИ

МОСКВА, 1 февруари (ТАСС) — Земните пластове под централната част на град Ташкент са се повдигнали с 55 мм след първото земетресение (на 26 април 1966 година).

Московските геофизици съобщават това явление с повдигането на блок кристалини маси под града.

Някои учени смятат, че блокът бил изтласкан нагоре в резултат на хоризонталното налягане в недрата на земята. Други смятат, че причина за повдигането е източник на сили, който се намира на много големи дълбочини и е способен да повдигне вертикално блок земни маси.

Затова беше съобщено вчера в Москва на всеобщното съвещание за изучаване на горната мантия на земята.

Тази година Ташкент и околните райони ще бъдат изследвани от 18 сезонноопитни станции. В дълбоки кладенеци ще бъдат спуснати сейсмични апарати, които ще записват „в чист вид“ вълните на подземните трясоти, ако те се повторят в тези места.

Учените подчертаха, че строежът в Ташкент на сгради, способни да устоят при земетресение 9 бала, напълно гарантира безопасността на града.

ЛЮБОПИТНА ХРОНИКА

ПРАГА (ЧТК) — Големият крокодил от пражката зоологическа градина, дълъг 2,70 м и тежък 202 кг, бил така изкапан от сакмата, че се наложило да му окажат ветеринарна помощ.

За да бъдат почистени и дезинфекцирани раните на главата и краката на крокодила, петима работници от зоопарка трябвало да го вържат на една дървена дъска дебелина 3 см. Пациентът обаче я превърнал в трески с челюстите си.

Тъй като раните не зарастават във водата, крокодилът сега е на суша и няколко пъти на ден го поливат с топла вода.

ФЛОРИДА — 18-годишната Джун Клакър страдаше от постоянно кихане. Бяха свикани лекари от цялата страна. Резултатът е, че сега Джун все още киха, но се чувства много по-добре. Като сама каза, сега тя киха веднъж на половин час, и то леко. Сегащното и положение е цялостна контраст със състоянието, в което се намираше повече от 150 дни.

ДОЙЛСТАУН, щат Пенсилвания (Ройтер) — Преби една седмица пазащ в туканията ватор натионалн пръ прегрешако копчето, с което се отваря главният вход на заатора. Трима затворници се възползували от това и избягали.

ВАШИНГТОН (Юпи) — В. Вашингтон дейл нюзъ свободна, че годинно между 40 000 и 50 000 души загиват по шестата на Съединените щати. Според вестника, една от главните причини за това положение е, че „у нас се смята за модно да показваш колко „стабилно“ казаш след като си се натряскал. Истински спорт е преминаването при червена светлина веднага след загасването на жълтата“.

СТОКХОЛМ (Франс прес) — 19-годишната Сирен Рален постави нов рекорд на балмачините на въже. Тя се забърза между небето и земята 56 часа и 16 минути. Скоро след започването на 56-ия час тя падна на земята, без обаче да се нарани. Оказа се, че загубила равновесие, защото „изспала“.

Борба

ПО ОПАСНИЯ ПЪТ НА СЪУЧАСТНИЧЕСТВОТО

Съединените щати продължават да разширяват варварската война във Виетнам. Военната опасност нараства още повече, защото САЩ се стремят да въмъкнат в тази авантюра своите съюзници, в това число и Япония. Днес американците във все по-големи мащаби използват територията на Япония, нейната промишленост и ресурсите от хора за своите агресивни цели. Един от факторите, който облекчава процеса на тръгването на Япония по пътя на съучастничество със САЩ във виетнамската авантюра, е наличието на американски бази на нейна територия.

През последните години авторите на американските военни доктрини отделят все по-голямо внимание на подготовката на „локални“ войни, чрез които американските политики и стратегии се надяват да водят борба против националноосвободителното движение. В тези теории особено място се отделя на американските опорни пунктове на чужди територии, които могат да бъдат използвани за „местни“ войни и за специални „антипартизански“ операции.

В следвоенните години САЩ превърнаха Япония в един от своите най-големи опорни пунктове в западната част на Тихия океан. Реконструирани и разширени бяха почти всички най-важни военни

бази, принадлежащи на старата японска армия и на военноморския флот, а също така бяха построени много нови. По данни на управлението на националната отбрана на Япония сега в страната има всичко 154 американски военни бази и 35 полетни.

Във всички без изключение военни провокации и агресивни войни, които САЩ са разпознали през следвоенните години в Азия, Пентагонът винаги е използвал разположените на японска земя бази и полетни за превъртане на свои войски и техника в Корея, Южен Виетнам, Лаос и Тайланд.

Когато на 7 февруари 1965 година американската авиация започна да бомбардира територията на ДРВ, целият механизъм от опорни военни пунктове на Пентагона, намиращ се на японска територия, беше незабавно приведен в движение. Корабите на Седми американски флот веднага напуснаха военноморската база Сасебо и се отправиха към бреговете на Виетнам. След това се появили съобщения, че повечето кораби от Юлоска са взели курс „на юг“. От Окинава в Южен Виетнам бяха превърнати части на американската морска пехота, а на 29 юни 1965 година представител на Държавния департамент на САЩ официално обявя, че стратегическите бомбардировачи Б-52, разположени на този остров, се из-

ползват за нападение над територията на Южен Виетнам.

В последно време, страхувайки се от масови протестни движения в Япония, американците се стараят да скриват такива факти. Така вестник „Джапан таймс“ писа, че екипажите на американските бомбардировачи, извършващи патрулна служба покрай виетнамското крайбрежие, са задължени да пазят в тайна, че излитат от Япония.

Десетки хиляди японски работници обслужват американските военни бази. Само в Юлоска работят около 8000 души от местното население. Те участват в ремонта и обслужването на американските кораби, които сега осъществяват военни операции по бреговете на Виетнам. Повече от 1000 японски моряци работят на 17 американски военнотранспортни кораби, извършващи рейсове до Южен Виетнам.

В доста широки мащаби Япония доставя различни стоки и оръжия за американските войски, действащи в Южен Виетнам. Според вестника „Асахи гярафу“ писа, че общият обем на тези специални доставки надхвърля един милиард долара — това е повече, отколкото по време на войната в Корея.

Свършено очевидно е, че предоставяйки своята територия за

превъртане и снабдяване на американските войски във Виетнам, Япония оказва материална помощ и морално-политическа подкрепа на агресията на САЩ в Индокитай и с това тръгва по опасния път на съучастничество с американските агресори.

Прави впечатление изказването на министъра на външните работи Сина в парламента на 31 май миналата година, че уж японско-американският „Договор за безопасност“, подписан на 21 януари 1961 година, „задължавал“ Япония да предостави на САЩ възможност да използват своите бази, намиращи се на японските острови, за действия във Виетнам. Но в договора е казано, че „сухопътните, военновъздушните и военноморските сили на САЩ могат да използват в Япония съоръжения и територии... в интересите на безопасността на Япония, а също така в интерес за поддържане на международния мир и сигурност в Далечния изток“.

Обществеността справедливо вижда в това сериозна опасност за своя страна. Двасетстотин японци вече поставиха своя подпис под възмущението на Генералния съвет на профсъюзите, искащи САЩ незабавно да прекратят бомбардировките над територията на ДРВ, да изтеглят от Южен Виетнам всички свои войски, да ликвидират базите на японските острови и управляващите среди да прекратят политиката на съучастничество с американските агресори във Виетнам.

А. СЕМЕНОВ
Агенция „НОВОСТИ“

„ОТМЪЩЕНИЕТО НА ТИГРИТЕ“

ОТМЪЩЕНИЕТО НА ТИГРИТЕ“ е нов съветски цветен широкоекранен филм. Това е една жизнерадостна комедия, създадена с професионално умение от талантливия режисьор ка Надежда Кошверова.

Авторите на сценария — Ю. Дунски и В. Фрид, са намерили прост, но увлекателен сюжет. Героят на филма е приключен да отстъпи своя цирков номер на жена си. Крехката, измислена Валя с успех се подвизава в клетката на тигрите, лечели явките на публиката, става знаменитост. Но славата замаява Валя и тя огорчава хората, на които дъл

„ОТМЪЩЕНИЕТО НА ТИГРИТЕ“

жи своята кариера — своя мъж и директорката на цирка Ада Константинова. Валя пренебрегва предпазливостта и е на казана от своите питомци — тигрите.

Творците на филма са се стремили към сложни характерни, към драматични ситуации. Независимо от това остроумните диалози и трюковете съпътстват развитието на действието.

„Отмъщението на тигрите“ лечели от участието на професионалната циркова артистка Марина Полбенцева в главната роля. Ролата на Валя е написана специално за нея. Тя играе смело, без дубльори. Ролата на директорката на цирка Ада Константинова също е била предназначена за Фаина Раневская. Тя пресъздава своята героиня с изключително майсторство. Останалите участници (Отар Коберидзе, Гелий Сисоев и др.) отлично се включват в актьорския ансамбъл. „Четирикратните артисти“ — тигрите, също ни доставят удоволствие със своето майсторство.

(Филмът „Отмъщението на тигрите“ е създава програма на кино „Девети септември“ — Велико Търново).

„БЯГСТВО В МЪЛЧАНИЕТО“

КИНЕМАТОГРАФИСТИ-

ТЕ от Германската демократична република ни поднасят нов игрален филм — „Бягство в мълчанието“. Тази кинотворба е създадена по романа на Волфганг Хелд — „Смъртта започва в дукасти“. Филмът, в основата на който лежи криминално следствие, се удава особено добре на кинематографистите на ГДР и се посрещат с интерес от нашата публика. Именно такъв е споменият филм.

... Един скелет с остатъци от есесовска униформа води до

интересни предположения и сложни търсения за изясняване събития от преди двасет години. Издирването е възможно само с помощта на населението. Жителите на Холроде — селото, в което се развива действието, са заинтересовани от изясняване на миналото му и с готовност подпомагат следствието. Но заподозрението Хелд Закс — симпатична млада жена, и Ерст Шандлер — съкрушен човек, без вяра в хората, предпочитат да мълчат, да избягат в мълчанието. От какво се страхуват те? Раз-

следването продължава...

Едмунд Кил и Зигфрид Хартман са създали сполучлива сценарий. Режисьорът Зигфрид Хартман е успял да заостри в прегнатите моменти, да акцентира на кулминационните точки и да сътвори едно интересно филмово произведение. В главните роли ще видим Фриц Диех, Дитер Вин, Марта Бюме, Регина Адлберг, Иржи Вршала и други.

(Филмът „Бягство в мълчание“ е създава програма на кино „Искра“ — Велико Търново).

Незабравими часове

Самодейният колектив при Окръжния народен съвет — Велико Търново изнесе в с. Константиновата естрадно-сатирична програма. В продължение на два часа гостите поднесоха на зрителите истинско удоволствие. Сатириктът Шиков бе бурно аплодиран. Директорът на ДЗС в селото — Христофор Русков, стана изразител на възнемиения на присъстващите и от сърце благодари на самодейците.

Д. Славчев

КИНО

Градските кина в окръг от 6 до 12 февруари ще прожектират следните филми: „Девети септември“ — Велико Търново; „Отмъщението на тигрите“ — в сряда — „Чапалев“; „Искра“ — Велико Търново; „Бягство в мълчанието“ — Търново; „Велико Търново“ — Шкумича; „Колонел“ — Хуареска бабада; „Профсъюзно кино — Велико Търново: „Краят на пътя“; „Напредък“ — Горна Орхановия; „Академията на джото“; „Завръщане на нилката“; „Профсъюзно кино — Горна Орхановия: „Възвращение бурята“; „Над Тиса“ и „Певецът от Нови Орлеан“; „Алеко Константинов“; „Свиштов: Ни чул, ни видял“; „Академията“; „Саломея“; „Димитър Стойков“; „Павликени“; „Студени дини“ и „Съдебна грешка“; „Христо Ботев“ — Лясковец; „Акробати“ и „Живот в замък“; „Христо Ботев“ — Елена; „Извънредно поръчение“; „Сватба в формата на Т-1“ и „Тримата мускетари“; „Коста Стойков“ — Полски Тръмбеш; „Възница“ и „Трета младост“.

ТЕАТЪР

Тази вечер в салона на Драматичния театър „Константин Кисимов“ — Велико Търново ще се състои тържествено честване на актрисата от театъра Елена Стефанова по случай 50 години от рождението ѝ и за нейната 25-годишна сценична дейност.

Великотърновският драматичен театър ще представи утре в окръжния град писателя „Докато мисля“.

Във вторник театърът ще гостува в Добри дял с „Докато мисля“.

В сряда ще представи в Царев кория „Песнищата“ В четвъртък „Песнищата“ ще бъде представена в Каранеца, а в петък — в Поликраище.

КОНЦЕРТИ

В понеделник, в Профсъюзния дом във Велико Търново, ще се състои концерт на Веселин Парашкевов, цигулка.

ДЕЖУРНИ АПТЕКИ

От 6 до 12 февруари във Велико Търново ще дежурят аптека №2, ул. Димитър Благоев №61, тел. 20.63.

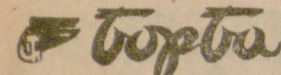
ТЕЛЕВИЗИЯ

НЕДЕЛЯ — 5. II.

10.30 — повторение на осми урок от курса по английски език; 11.00 — Интервюта „Как Хонза намери шастовото си“ — балетен спектакъл за деца, предаване от Острова Чехословакия; 16.50 — новини; 17.00 — Европейско първенство по фигурно пързаляне — заключителен спектакъл на първенството, предаване от Любляна; около 19.30 — културен живот; 19.50 — „Лека нощ, деца!“, 20.00 — „По света и у нас“; 20.20 — „Оптимистична трагедия“ — съветски игрален филм; 22.15 — „Трети международен балетен конкурс Варна“ — 66“, II серия; 22.35 — спортен екран, новини.

ПОНЕДЕЛНИК — 6. II.

18.00 — новини; 18.10 — курс по радиоелектротехника; 18.40 — детски филм; 18.50 — за Народната армия; 19.30 — „Обявяване от пожара“, публично предаване за младежи; 19.40 — реклами; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.20 — спорт; 20.30 — телевизионно театрално представление „Операция Вера“; 22.00 — новини.

нощи беше, когато пътувахме с ферибота от ГДР към пристанище Мамбо (Швеция). Настъпваше полунощ, а колкото отивахме на север, се раздвеляваше. Но престелни си останаха за нас, когато отпътувахме с влак на няколко километра северно от Хелзинки, гр. Ювскиле, където се състояха и няколкодневните тържества, посветени на железничарския събор. Пердетата в хотела бяха светли и тъмни за затмиване през нощта за чужденци като нас, които не са привикнали с белите нощи. Биваше и полунощ, излягал си се в леглото и без да палиш лампа, свободен четеш вестник. Пак в този град срещнахме много леки коли, чинто фарове бяха обвити с кожни или наилонови калфи, защото „мракът“ трае до 2—3 часа.

ИЗ БЕЛЖИКА НА ЖУРНАЛИСТА

В СТРАНАТА НА ГОРИТЕ И ЕЗЕРАТА

са, пък и тогава можеш да се разминеш на габаритни светлини.

В една от първите вечери на нашия главен домакин, господин Мати Волти, дългогодишен железничар, посетил България няколкократно, един от първите пропагандатори на България в тази страна и сега член на Дружеството за финландско-българска дружба в Хелзинки, ни каза твърде любезно „доживяване до утре сутрин“ и си отиде.

Ние обаче решихме да се поразходим.

... На вратата ни спря младият русокоп хотелер и ни каза нещо на английски. Едва когато поведомо разговора на немски и посочи ръчния си часовник, разбрахме какво ни казваше.

Приятна разходка, лампи и господи! Ала не забравяйте, че сега е дванадесет без двасет. А ние в полунощ затваряме входната врата и ще се наложи продължително да ни звъните.

Как? Нима! — ахнахме и ни тутакси погледнахме навън; беше още светло. Свършихме и нашите часовници — показваха същото време.

Нашият приятел Мати обиколи почти целия свят, ме хвана за ръка и когато се отделихме настрана, ми каза сериозно, но лицето му издаваше шегата, с която искаше да уплътни времето в чакане:

— Днес си припомних за ва-

шия чаровен град Велико Търново. Да, като бях там, един от домакините ни се оплака, че през лятото е трудно да намериш хотел, дори ако си и чужденец. А е хубаво, хубаво да поскитаеш там и шеговито вметна — стига да не чакаш като нас сега.

След като направих паспортната справка с новия хотелер, той пак дойде при мене и усмивката беше вече неприкрита.

— Знаете ли, скъпи приятелю, в Италия ми казваха: виж Неапол, пък тогава умри. Пък аз бих казал: виж Велико Търново, пък тогава продължи.

Нисичкият възрастен хотелер отново го повика да подпише бордерото за пренощуването и Мати Волти отвори чантата си, от една пачка отвори таксата.

— А сега да прием по едно ка-

фе, защото трябва да почакаме още. Багажът си оставете тук, вън, да не пречи на движението, до прозореца на хола.

Тръгнахме към кафенето, за което се влизаше от съседния вход.

— Ами чапата? — подсетих го аз, като сочех масата в хола, където я бе оставил.

Той само се извърна, усмивна се и с безразлична махна с ръка. Вероятно искаше да ми каже: „Няма никакво значение“.

След час чантата си беше пак там неподутната, а след разходката из града и нашият багаж си стоеше до прозореца.

По-късно споделихме изненадата си пред други финландски познати. Те се усмивнаха на любопитството ни.

— Главното е традицията и създаването на хората.

Но като помислях, не пропуснаха да ни кажат:

— Всяко правило си има изключение. Макар из цял свят да се славят като страна на честността, не преувеличавайте и идеализирайте нещата. Лоши хора се срещат и у нас. Тези редки екземпляри бихте бунт, но в краен случай и то когато са сами. Иначе — шеговито подхвърляха те — ще им изкапят очите от срам. Че на нашия син преди няколко години от колата му откраднаха транзисторния радиоприемник!

За да не обидим откровените

домакнии, отвърнахме им с нашата поговорка за онова стадо, което все пак има и... Те още повече се засмяха, че българите били като тях шегобийци.

Въздржанието от движението е разпространено из цялата страна. Единственото питейно с алкохол, което срещаме на свободна продажба, бе бирата. Обясниха ни, че имало определени дни и места за продажба на алкохолни напитки в ограничено количество. Разбира се, бързаха домакините да ни кажат, че има и в неограничено количество, но е само в големите ресторанти, където не могат да влизат хора, разчитащи на препитанието си само на двете си ръце, защото е много скъпо.

Борбата против пиенето и пушенето тук се води не само от безбройните организации във всяко населено място, но и от държавата. В малкото параклодче „Ювскиле“, с което ни поразходиха по голямо езеро, на масите четяхме листчета с текст, отпечатан на 6 или 8 езика: забранено е употребата на алкохол, освен ако носиш със себе си в ограничено количество. Като се има предвид, че няма от къде да се купи, освен на „черна борса“, то очевидно е, че ще прибегнеш към превъзходните им питейни безалкохолни напитки. И не само това. И тук традицията, предавана от поколение на поколение, изиграва своята положителна роля.

Близостта до финландците и откровеността им ни помогнаха да разберем защо по време на младежкия световен фестивал е имало хулигани, стигали са и до грубости, нещо неприлично за тези тихи и скромни хора. Те ни разказаха, че това са били събрали от Запада „вносни“ агитатори. И възможност е, защото такива никъде не срещнахме. Тезият панталон, екстравагантността са рядкост.

Тръгнахме да напуснем тази далечна северна и приятелска страна с добри впечатления, защото ония, които държат дебелата икономическа лост, които дърпат кормилото на стария финландски кораб на запад са малцина. А ония, които преобладават и които творят историята, са също като нас трудови, миролюбиви и дружелюбни хора. Не, географската ширина не определя темперамента на народите! Сърцето е импулсатор на топлотата, съдечността и гостоприемството, които ни сближават и укрепват нашата дружба и приятелство. А тя е вече налице!

Асен ГЕОРГИЕВ

УПОТРЕБЯВАЙТЕ

МЕДЕНИЯ КРЕМ ЗА ЛИЦЕ „ЛЕМАН“

изработен от чист пчелен мед, богат на витамини.

Поддържа кожата мека и еластична, премахва бръчките по лицето

3—1

Държавен завод за автоматични везни — гр. Лясковец

търси

висококвалифицирани ЕЛЕКТРОЖЕНИСТИ и БОЯДЖИИ на метални изделия.

ПОСТЪПВАНЕ ВЕДНАГА.

Справка: „Личен състав“ на завода. 3—2

ДЗС „Родоп“ — краевферма — Велико Търново

търси:

1. Тракторист за верижен трактор;
2. Доячи;
3. Телчари;
4. Товарачи за товарна кола;
5. Работник-помпиер.

СПРАВКА В КАНЦЕЛАРИЯТА НА ФЕРМАТА. 2—2

Ножарско предприятие „Сърп и чук“ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

търси:

1. Един настройчик на преси;
2. Един конструктор;
3. Един монтьор.

Заплащане по щата.

3—1

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — Велико Търново, ул. „Васил Левски“ — № 9. ТЕЛЕФОНИ: Главен редактор 24-64; Зам. гл. редактор 25-26; отдели „Партиен живот и пропаганда“ и „Низор печат и дописници“ 25-27; отдели „Селскостопански“ и „Култура, бит, хумор и сатира“ 23-08; отдели „Икономически“ 31-25; счетоводство 63-79; канцелария и фотосътрудник 24-59; коректори и дежурен редактор 33-78. ТЕЛЕКС 022678

Ф. П. „Димитър Найденов“ — Велико Търново

ДЪРЖАВНО ОБЕДИНЕНИЕ „МОНТАЖИ“ — СОФИЯ

Специална школа за монтажни кадри при ТЕЦ „Русе“ — гр. Русе

ОБЯВА

С оглед задоволяване растящите нужди от специалисти по монтажа на промишлените предприятия, топлоелектрическите централи — ТЕЦ, ВЕЦ и атомните електроцентрали, Държавно обединение „МОНТАЖИ“ — София откри при ТЕЦ „Русе“ — гр. Русе специална школа за монтажни кадри със следните отдели за подготовка на специалисти-монтажници:

1. Монтьори по пещестроене и изолации — 50 души;
2. Елзаварчици и оксигенисти — 50 души;
3. Машинни монтьори — 50 души.

Курсовете са тримесечни. След завършването им курсистите следва да работят по договор 2 години в системата на обединение „Монтажи“ — към МУ „Енерго-

монтаж“, МУ „Промисленмонтаж“ или МУ „Пещестроене и изолации“ на обекти по разпределение.

Издръжката: квартира, работно облекло и храна за сметна на държавата.

Срок за подаване на документите е 5. II. 1967 г., а занятията ще започнат на 10. II 1967 година. Ще се приемат само отбили военната си служба.

За справки и изпращане на молбите и автобиографиите: гр. Русе — ТЕЦ „Русе“.

До специалната школа за Монтажни кадри.

От Дирекцията